

лий са пзидгахж четпрежгълы кулы, на които върхсвѣтъ нарушаваж монотонността на стѣпнытъ збери.

Пътът който криволинейно водяше отъ Помпея къмъ Херкуланумъ, изгубваше са изъ очи като минуваше посрѣдъ прекрасны адеи, на които Везувій заничаше въ мрачното си величіе.

— Чу ли новото, дѣдо Медоне? попыта една пустакыня която съ гърце въ ржка минуваше покрай къщата на Діомсда и пожела да подрѣзка малко преди да влѣзе въ винопродавницата да го напѣли и да извлече отъ тамъ нѣкои *мушеріа*.

— Ново? какво ново? рече старыйтъ робъ печално като си подигахше очитѣ отъ земята.

— Тъзи сутринъ преди ты да са субудишъ, влѣзе презъ вратата на Помпея единъ младъ гостъ; е, да знаеше ты кой е този гостъ!

— Наистина? отговори старецътъ хладнокръвно.

— Че наистина, отговори пустакынята, той е даръ проведенъ отъ благороднаго Помпоніана.

— Даръ? че не каза ли ты гостъ?

— Да, и даръ и гостъ въ сѣщото време. Той е прекрасенъ тигръ, лудне, тигръ младъ за иджытъ зрѣлища на цирка. Разумъ ли сега, Медоне? Е! не можъ да са успокоѣж до като не го видѣж; казватъ че реваншето му было чудесно.

— Праздна главо! извика ѣ старецътъ съ съжелѣніе.

— Излишно е да желѣешъ за мене, глупарю, знаешъ че единъ тигръ е даръ Божественъ! особенно ако са намѣри жертва за збѣтъ му. Помысли добръ, Медоне; сега имамы и левъ и тигръ; шо бѣде голѣма злочестина, ако отъ оскѣдность на двама злодѣи са принудимъ да станемъ зрители на борбата само помежду тѣзи два звѣра. Но слушай! сынъ ти е гладіаторъ, младъ снаженъ и хубавецъ, неможешъ ли да го убѣдишъ да излѣзе противъ тигра? Молѣй та, Медоне, туй е голѣма милость за мене, но какво казвамъ за мене ше облагодѣтелствуващъ цѣла Помпея.

— Поврага да плешъ! рече ѣ сръдито старецътъ; по бы было добро да помыслишъ за себе си, а не да пожелаешъ смъртъта на бѣдныя мой сынъ.

— Да помыслиж за себе си? повтори распустината жена; че какво лоше има за мене; на главата ти да са върне туй шо думашъ.

Съ туй заедно тя похванѣ една *муска* която висяше на врата ѣ.

— Не ти ли предсказа трусътъ на минжлытъ ношы? рече Медонъ, не ти ли каза и тебе и на синца ни: пригответе са на смъртъ, доде послѣднійтъ часть?